

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedkyně senátu Mgr. Daniely Zemanové a členů senátu: JUDr. Petra Gemmela, Mgr. Věroslava Řezáče, JUDr. Aleny Mátlové, JUDr. Josefa Doubka a JUDr. Dalimily Gadasové, projednal v ústním jednání dne 2. 11. 2011 návrh předsedy Obvodního soudu pro Prahu 9, se sídlem Justiční areál Na Míčáncích, ul. 28. pluku 1533/29b, Praha 10 – Vršovice, na zahájení kárného řízení ze dne 27. 1. 2011 proti **Mgr. M. M.**, soudkyni Obvodního soudu pro Prahu 9, a rozhodl

t a k t o :

Mgr. M. M.,
soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 9,

I. Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

s e u z n á v á v i n n o u, ž e

zaviněným opakovaným porušením svých povinností způsobila neodůvodněné průtahy v řízení v níže uvedených věcech vedených u Obvodního soudu pro Prahu 9. Zaviněné nečinnosti se dopustila v následujících věcech a obdobích:

- 1/ sp. zn. 51 C 342/2009: 8. 5. 2009 – 22. 10. 2010
- 2/ sp. zn. 51 C 348/2009: 13. 5. 2009 – 22. 10. 2010
- 3/ sp. zn. 51 C 173/2009: 4. 3. 2009 – 5. 8. 2009
- 4/ sp. zn. 51 C 167/2009: 4. 3. 2009 – 28. 7. 2009
- 5/ sp. zn. 51 C 573/2009: 10. 10. 2009 – 25. 10. 2010
- 6/ sp. zn. 51 C 593/2009: 28. 10. 2009 – 22. 10. 2010
- 7/ sp. zn. 51 C 84/2008: 29. 1. 2010 – 28. 10. 2010

- 8/ sp. zn. 51 C 104/2008: 27. 3. 2010 – 2. 11. 2010
- 9/ sp. zn. 51 C 137/2008: 27. 8. 2008 – 3. 11. 2009
- 10/ sp. zn. 51 C 147/2008: 5. 9. 2009 – 28. 10. 2010
- 11/ sp. zn. 51 C 169/2008: 11. 9. 2009 – 22. 4. 2010
- 12/ sp. zn. 51 C 185/2008: 27. 10. 2009 – 8. 5. 2010
- 13/ sp. zn. 51 C 205/2008: 21. 11. 2009 – 6. 4. 2010
- 14/ sp. zn. 51 C 236/2008: 3. 2. 2010 – 1. 11. 2010
- 15/ sp. zn. 51 C 254/2008: 10. 3. 2010 – 19. 7. 2010
- 16/ sp. zn. 51 C 283/2008: 20. 2. 2009 – 21. 10. 2009
- 17/ sp. zn. 51 C 314/2008: 15. 10. 2008 – 4. 11. 2009
- 18/ sp. zn. 51 C 337/2008: 18. 2. 2009 – 28. 10. 2010
- 19/ sp. zn. 51 C 360/2008: 14. 3. 2009 – 28. 10. 2009
- 20/ sp. zn. 51 C 404/2008: 28. 2. 2009 – 28. 5. 2010; 22. 5. 2010 – 20. 10. 2010
- 21/ sp. zn. 51 C 414/2008: 3. 3. 2009 – 3. 5. 2010
- 22/ sp. zn. 51 C 181/2009: 11. 3. 2009 – 27. 5. 2010
- 23/ sp. zn. 51 C 191/2009: 14. 3. 2009 – 3. 8. 2009
- 24/ sp. zn. 51 C 212/2009: 1. 7. 2009 – 26. 4. 2010
- 25/ sp. zn. 51 C 226/2009: 6. 5. 2010 – 28. 10. 2010
- 26/ sp. zn. 51 C 243/2009: 5. 6. 2009 – 28. 10. 2010
- 27/ sp. zn. 51 C 251/2009: 12. 6. 2010 – 25. 10. 2010
- 28/ sp. zn. 51 C 255/2009: 7. 4. 2009 – 25. 10. 2010
- 29/ sp. zn. 51 C 258/2009: 25. 5. 2010 – 28. 10. 2010
- 30/ sp. zn. 51 C 260/2009: 11. 4. 2009 – 21. 10. 2010
- 31/ sp. zn. 51 C 274/2009: 11. 4. 2010 – 21. 10. 2010
- 32/ sp. zn. 51 C 279/2009: 16. 4. 2009 – 24. 10. 2010
- 33/ sp. zn. 51 C 280/2009: 4. 2. 2010 – 26. 10. 2010
- 34/ sp. zn. 51 C 293/2009: 30. 4. 2009 – 25. 10. 2010
- 35/ sp. zn. 51 C 309/2009: 30. 4. 2009 – 25. 10. 2010
- 36/ sp. zn. 51 C 310/2009: 7. 10. 2009 – 25. 10. 2010
- 37/ sp. zn. 51 C 330/2009: 13. 5. 2009 – 24. 10. 2010
- 38/ sp. zn. 51 C 386/2009: 4. 6. 2009 – 25. 10. 2010
- 39/ sp. zn. 51 C 410/2009: 1. 7. 2009 – 21. 10. 2010
- 40/ sp. zn. 51 C 443/2009: 9. 7. 2009 – 21. 10. 2010
- 41/ sp. zn. 51 C 543/2009: 19. 9. 2009 – 3. 2. 2010
- 42/ sp. zn. 51 C 513/2009: 27. 8. 2009 – 21. 10. 2010
- 43/ sp. zn. 51 C 569/2009: 10. 10. 2009 – 21. 10. 2010

zaviněně porušila

povinnosti soudce a ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

Tím spáchala

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Za to se jí ukládá

podle § 88 odst. 1 písm. b) zák. č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

snížení platu o 10 % na dobu 6 (šesti) měsíců,

počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

II. Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

se zprošťuje

kárného obvinění pro skutek spočívající v nečinnosti v níže uvedených věcech a obdobích:

- 1/ sp. zn. 51 C 209/2009: 25. 3. 2009 – 5. 6. 2009
- 2/ sp. zn. 51 C 80/2008: 11. 3. 2008 – 29. 4. 2008; 27. 1. 2010 – 10. 6. 2010
- 3/ sp. zn. 51 C 97/2008: 13. 1. 2010 – 14. 6. 2010
- 4/ sp. zn. 51 C 106/2008 : 27. 3. – 29. 4. 2008
- 5/ sp. zn. 51 C 134/2008: 20. 4. 2010 – 18. 6. 2010
- 6/ sp. zn. 51 C 137/2008: 30. 7. 2010 – 21. 10. 2010
- 7/ sp. zn. 51 C 168/2008: 27. 3. 2010 – 18. 6. 2010
- 8/ sp. zn. 51 C 186/2008: 11. 10. 2008 – 28. 1. 2009; 30. 6. 2010 – 20. 10. 2010
- 9/ sp. zn. 51 C 201/2008: 5. 1. 2010 – 23. 8. 2010
- 10/ sp. zn. 51 C 205/2008: 6. 1. 2009 – 25. 3. 2009
- 11/ sp. zn. 51 C 230/2008: 21. 5. 2009 - 20. 7. 2009

- 12/ sp. zn. 51 C 232/2008: 28. 7. 2008 – 15. 9. 2008; 14. 8. 2009 – 12. 11. 2009
 13/ sp. zn. 51 C 236/2008: 28. 10. 2008 – 22. 1. 2009
 14/ sp. zn. 51 C 247/2008: 21. 11. 2008 – 29. 1. 2009
 15/ sp. zn. 51 C 360/2008: 22. 11. 2008 – 12. 3. 2009
 16/ sp. zn. 51 C 380/2008: 13. 2. 2010 – 22. 4. 2010
 17/ sp. zn. 51 C 412/2008: 3. 3. 2009 – 1. 6. 2009
 18/ sp. zn. 51 C 416/2008: 5. 8. 2010 – 28. 9. 2010
 19/ sp. zn. 51 C 206/2009: 9. 1. 2010 – 6. 4. 2010
 20/ sp. zn. 51 C 212/2009: 29. 4. 2009 – 3. 6. 2009
 21/ sp. zn. 51 C 243/2009: 27. 3. 2009 – 4. 6. 2009
 20/ sp. zn. 51 C 251/2009: 28. 3. 2009 – 4. 6. 2009
 21/ sp. zn. 51 C 258/2009: 14. 5. 2009 – 27. 7. 2009
 22/ sp. zn. 51 C 280/2009: 16. 4. 2009 – 27. 7. 2009
 23/ sp. zn. 51 C 543/2009: 30. 3. 2010 – 25. 10. 2010

protože skutek **n e n í** kárným proviněním.

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah návrhu

Navrhovatel uvádí, že Mgr. M. byla jmenována soudkyní dne 2. 1. 1992, poté byla přidělena na obchodní úsek Krajského obchodního soudu v Praze. Od 1. 7. 2001 je předsedkyní senátu specializovaného senátu obchodního soudnictví Obvodního soudu pro Prahu 9. Navrhovatel kárně obviněné soudkyni vytýká, že v důsledku nesprávné organizace své práce má průměrný výkon a při rozhodování věcí dochází k průtahům. Přitom má k dispozici asistentku a rejstříkovou referentku, jejichž potenciálu však dle navrhovatele nevyužívá dostatečně. V roce 2010 se někteří soudci úseku C pokusili odlehčit v nápadu věcí, aby měla možnost snížit počet nerozhodnutých věcí. Ke dni 3. 11. 2010 měla soudkyně 447 nevyřízených věcí (z toho 30 přerušných). Obviněné soudkyni nebyly po dobu 6 měsíců přidělovány nově napadené věci, systém práce soudkyně však dle navrhovatele zůstal nezměněn.

Navrhovatel kárně obviněné soudkyni vytýká jednak prodlevy v práci se spisem po nápadu věci, a dále průtahy mezi jednotlivými úkony. Navrhovatel dále uvedl, že kárně obviněné soudkyni byly nedostatky v práci stejného druhu již vytknuty dle § 88 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb., a to dne 27. 12. 2006. Její činnost byla prověřována pravidelnými prověrkami, při nichž bylo opakovaně shledáváno porušení povinností soudce. Navrhovatel se domnívá, že problém je zejména v organizaci práci soudkyně – poměr jí rozhodnutých věcí C a Ro je výrazně jiný, než u ostatních senátů. Je nesporné, že Mgr. M. byla zatížena rozhodováním starších věcí, nicméně to nepovažuje za hlavní příčinu jejich

problémů. Tou je dle jeho názoru špatná organizace práce, nedostatečné využívání administrativního aparátu a asistenta.

Dle navrhovatele je jednání kárně obviněné soudkyně popsáno v návrhu na zahájení řízení nutno posoudit jako kárné provinění dle § 87 odst. 1 zákona č. 66/2002 Sb., za které by jí mělo být uloženo snížení platu o 20 % na dobu 6 měsíců.

II. Vyjádření kárně obviněné soudkyně

Kárně obviněná soudkyně se k návrhu na zahájení řízení písemně nevyjádřila. Při ústním jednání uvedla, že velký počet nerozhodnutých věcí a průtahy v řízení byly způsobeny neúměrně vysokým počtem věcí, které jí byly přiděleny k rozhodnutí v období od jejího nástupu na Obvodní soud pro Prahu 9 v roce 2001 až do roku 2009. I přes úlevu poskytnutou v roce 2010 jí bylo dle jejích výpočtů přiděleno k rozhodnutí o cca 800 věcí než civilním soudcům. Její výkon je od roku 2004 nadprůměrný, což prokazuje přehledy počtu rozhodnutých věcí. Namítla, že navrhovatel neuvedl konkrétně, jaké její úkony či postupy považuje za nehospodárné.

K vytýkaným průtahům kárně obviněná soudkyně uvedla, že se snaží věci rozhodovat v pořadí, v jakém soudu napadly. Má vytvořený systém postup v řízení dle potřeby a důležitosti jednotlivých úkonů, jestliže jí však je ročně přiděleno více věcí, než je možné rozhodnout, není v jejích silách vše vyřídit dostatečně rychle.

Na dotaz kárného senátu obviněná soudkyně uvedla, že v období, kdy mělo dojít k nečinnosti, měla k dispozici jednu administrativní pracovníci a asistenta, který však pracoval zároveň pro další soudkyni. Porovnávání stavu jejího senátu se senáty kolegů ze strany navrhovatele považuje za neobjektivní, neboť kolegové, na rozdíl od kárně obviněné soudkyně, nejsou zatíženi rozhodováním početných věcí z předchozích let.

III. Ústní jednání, dokazování

Při ústním jednání konaném dne 2. 11. 2011 navrhovatel přednesl návrh shodně s jeho výše citovaným písemným vyhotovením. Vyjádření kárně obviněné soudkyně je uvedeno v části II.

Při jednání byly provedeny důkazy listinami předloženými navrhovatelem (zápis ze dne 15. 11. 2011 z prověrky v senátu 51 C Mgr. M. vedený pod sp. zn. 30 Spr 1552/2010, přehled věcí C a EC umístěných k 31. 12. 2010 u Mgr. M. – dle tohoto přehledu má být u kárně obviněné soudkyně umístěno k 31. 12. 2010 celkem 346 věcí EC a 387 věcí C; stejnopis kárného opatření uděleného obviněné soudkyni dne 27. 12. 2006 dle § 88 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb.). Navrhovatelem byly k důkazu předloženy spisy, v nichž dle jeho tvrzení došlo k průtahům. Kárný senát konstatoval, že se s jejich obsahem seznámil, žádný z účastníků nežádal při ústním jednání přečtení některého z nich či jeho části.

Kárný senát zamítl návrhy na provedení listinných důkazů předložených při jednání kárně obviněnou soudkyní a na provedení důkazů výsledkem dalších soudců téhož soudu. Kárně obviněnou soudkyní byly předloženy grafy, které mapují její zatížení, o kterém v daném řízení není sporu. Zde uvedené údaje vycházejí z evidence ISAS, navrhovatel prokázal dle návrhu, že má o zatížení, tzn. nápadu i výkonu kárně obviněné soudkyně přehled, kárnému senátu v rámci návrhu a doplnění uvedl v podstatě shodné údaje, nicméně je považuje vzhledem k posouzení průtahů, které jsou předmětem tohoto řízení, za ne zcela relevantní. Dále byly zamítnuty i návrhy na provedení důkazu výsledkem svědků – kolegů kárně obviněné soudkyně, neboť měli dle jejího vyjádření vypovídat obecně o její tzv. "pracovní morálce", kterou v projednávané věci navrhovatel nezpochybňoval. Pokud navrhovatel v návrhu na zahájení kárného řízení uvedl, že soudkyni vytýká porušení základních povinností soudce, vždy toto tvrzení spojoval pouze se vznikem průtahů v jí rozhodovaných věcech. Kárně obviněná soudkyně neupřesnila, jakými údaji by svědci mohli doplnit již zjištěný skutkový stav, jaké sporné skutečnosti by jejich výpovědi mohly být vyvráceny či potvrzeny. Z tohoto důvodu kárný senát tento návrh na provedení důkazu zamítl.

Navrhovatel v rámci závěrečného návrhu zdůraznil, že kárně obviněnou soudkyni považuje za cennou osobnost z lidského i odborného hlediska. Jako orgán státní správy soudu je však povinen kontrolovat, zda výkon soudnictví probíhá z její strany řádně, přičemž výsledky prověrek ukázaly, že tomu tak není. Bohužel předchozí kárné opatření, tj. výtka předsedy soudu udělená kárně obviněné soudkyni v roce 2006, nesplnilo svůj účel, neboť i nadále docházelo ze strany Mgr. M. k velkým průtahům v řízení, které se negativně dotýkají účastníků řízení. Navrhovatel připouští, že na soudce jsou v tomto směru obecně kladeny vysoké požadavky, ale je přesvědčen, že na Obvodním soudu v Prahu 9 byly vytvořeny potřebné podmínky, aby nemuselo docházet k objektivně dlouhým nečinnostem. Z uvedených důvodů navrhovatel setrval na návrhu na uložení kárného opatření snížení platu o 20 % na dobu 6 měsíců.

Kárně obviněná soudkyně v závěrečné řeči odkázala na své předchozí přednesy. Neodmítá nést odpovědnost za svoji práci, zdůrazňuje však, že se vždy snažila své povinnosti plnit co nejlépe.

IV. Hodnocení důkazů

Kárný senát vyhodnotil důkazy provedené při ústním jednání po pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Důkazy obsahem listin, jejichž provedení navrhl navrhovatel, zejména obsah spisů, v nichž mělo dojít k průtahům, potvrdily jeho tvrzení uvedené v návrhu na zahájení řízení týkající doby nečinnosti v jednotlivých věcech. Z těchto dokumentů bylo kárným senátem ověřeno zachování subjektivní i objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení řízení. Dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. musí být tento návrh podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu (subjektivní lhůta). Vedení Obvodního soudu pro Prahu 9 se dozvědělo o skutcích, pro které je podáván návrh na zahájení kárného řízení, dne 15. 10. 2010. Vzhledem k tomu, že návrh byl podán dne 2. 2. 2011, byla šestiměsíční subjektivní lhůta zachována ve vztahu

ke všem vytýkaným skutkům. Kárný senát v rámci ověření podmínek řízení též zachování objektivní lhůty, neboť ke všem vytýkaným skutkům došlo v časovém rámci tří let od 2. 2. 2008 do 2. 2. 2011.

Předmětem dokazování a hodnocení ze strany kárného senátu tedy bylo tvrzení navrhovatele ohledně nečinnosti ve věcech uvedených pod body 1) a 2) návrhu na zahájení řízení, přičemž kárný senát dospěl k následujícím závěrům:

Kárně obviněná soudkyně byla shledána vinnou z průtahů ve věcech a obdobích uvedených v části I. výroku tohoto rozhodnutí. Průtahy mezi jednotlivými úkony byly kárným senátem ověřeny z obsahu předmětných spisů, ostatně Mgr. M. jejich vznik a průběh nezpochybnila. Samotnou existenci průtahů v uvedených věcech tedy kárný senát na základě uvedených důkazů a vyjádření kárně obviněné soudkyně považoval za prokázanou. Dle Mgr. M. však za jejich vznik není odpovědná a nemohla jimi spáchat kárné provinění, neboť průtahy nevznikly jejím zaviněním, byly důsledkem nadměrného objemu jí přidělované práce. K těmto důvodům kárný senát uvádí, že nezpochybňuje velké pracovní zatížení kárně obviněné soudkyně. Konstatuje však, že soudkyni se v řízení nepodařilo prokázat, že její zatížení vylučuje možnost provádět úkony v jí přidělených věcech v alespoň přiměřeně přijatelných lhůtách, tj. bez několikaměsíčních prodlev. Soudkyně poukazovala na vysoký počet jí přidělených a rozhodovaných obchodních věcí, a to zejména v minulosti, vysoký počet starších věcí pak ovlivnil rychlost při rozhodování nově napadlých věcí.

Kárný senát k této obhajobě Mgr. M. podotýká, že pouze vyčíslení množství jí přidělených věcí samo o sobě neospravedlňuje vznik několikaměsíčních průtahů. Dle kárného senátu nelze jednoznačně a obecně stanovit, s jakým počtem věcí soudce ještě může plynule pracovat a s jakým již nikoliv. Činnost soudce je soubor mnoha velmi složitých procesů, vzpírajících se obecně platnému normování. Vyřízení a rozhodnutí každé věci může být velmi individuální, vždy jinak náročné z různých hledisek - časových, právních, a dalších. Vzhledem k odlišnosti druhu rozhodovaných věcí (trestní, civilní, obchodní, exekuční, atd.), k vytvoření méně či více náročných specializací v rámci senátů, k rozsahu administrativní podpory, atd., je běžné a logické, že počet věcí, které je schopen soudce rozhodnout v potřebné kvalitě a přijatelné době, se liší, často i výrazně. Je tedy pouze na kárně obviněném soudci, aby v případě vytýkaných průtahů kárnému senátu prokázal objektivní nemožnost rozhodovat ve věcech plynule a v přiměřené době, tj. např. předestřením svého časového snímku pracovní činnosti, a porovnáním skutečně vykonávaných činností a jejich časové dotace, s potřebným stavem těchto hodnot pro plynulé vyřizování jemu přidělených věcí. K tomu ze strany kárně obviněné soudkyně nedošlo, neboť svoji obhajobu založila pouze na údajích o vysokém počtu projednávaných věcí, což však samo o sobě nevylučuje jejich rozhodování bez průtahů.

Podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. je kárným proviněním též zaviněné porušení povinností soudce, jimiž soudce ohrožuje důvěru ve spravedlivé rozhodování. Pojem spravedlivého rozhodování soudů zahrnuje i rozhodování soudů ve lhůtách, které odpovídají povaze a závažnosti jednotlivých věcí. Pokud tedy soudce v řízení nečiní úkony v odpovídajících lhůtách, je toto jednání způsobilé ohrozit důvěru ve spravedlivé

rozhodování soudů. Nevyřízení konkrétní věci v odpovídající lhůtě (bez existence objektivní překážky takového stavu) negativně postihuje účastníky sporu.

Při rozhodování občanskoprávních a obchodních věcí není soudce (s výjimkou zákonem stanovených případů) vázán zákonem explicitně stanovenou lhůtou pro provedení jednotlivých úkonů poté, kdy je jim věc přidělena k rozhodnutí. Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (dále jen "o. s. ř."), stanoví obecnou povinnost soudu postupovat v řízení tak, aby jím poskytnutá ochrana práv byla rychlá a účinná (§ 6 o. s. ř.), konkrétně aby věc byla co nejrychleji projednána a rozhodnuta (§ 100 odst. 1 o. s. ř.). V případě nečinnosti soudce mezi jednotlivými úkony v takovém řízení je tedy nutno vždy individuálně posoudit, zda již byly porušeny výše citované povinnosti či nikoliv. Dle názoru kárného senátu musí mít jednání, které by naplnilo skutkovou podstatu kárného provinění, tj. zde porušení povinnosti poskytovat rychlou a účinnou ochranu práv, určitou intenzitu. V případě nečinnosti je jedním z faktorů určujících tuto intenzitu délka případného průtahu.

Navrhovatel kárně obviněné soudkyni vytýkal nedodržení povinnosti činit úkony plynule, bez průtahů, v několika desítkách věcí. Rozsahem se jednalo o různě dlouhá období nečinnosti, od cca jednoho měsíce do doby přesahující jeden rok (v několika případech 18 – 20 měsíců). Kárný senát dospěl k závěru, že vzhledem k poměrně vysokému pracovnímu zatížení kárně obviněné soudkyně a nebylo v jejích silách, aby činila úkony ve všech jí přidělených věcech bezprostředně a okamžitě poté, kdy jí byly předloženy. Je zřejmé, že nelze objektivně zcela přesně určit časový úsek, kdy tak učinit mohla. Po vyhodnocení počtu jí rozhodovaných věcí, časové i právní náročnosti obchodních případů, dospěl kárný senát k závěru, že jako porušení povinností postupovat v řízení bez zbytečných průtahů, dosahující svou intenzitou již kárného provinění, lze hodnotit případy, v nichž obviněná soudkyně neučinila úkon do 3 měsíců poté, kdy jí spis byl předložen. Kárný senát zdůrazňuje, že stanovení uvedené časové hranice 3 měsíců v daném případě nelze považovat za obecně platnou definici průtahu aplikovatelnou i v jiných věcech. Závěr vyslovený v předmětné věci je výsledkem vyhodnocení specifických skutkových okolností a nelze jej zobecňovat.

Kárný senát z uvedených důvodů neposoudil časová období nečinnosti nedosahující délky tří měsíců jako průtah naplňující skutkovou podstatu kárného provinění, a v této části Mgr. M. kárného obvinění zprostil.

V. Závěr

Jednání kárně obviněné soudkyně uvedené v části I. výroku tohoto rozhodnutí bylo z výše uvedených důvodů kárným senátem shledáno jako kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. Dle tohoto ustanovení je kárným proviněním soudce zaviněné porušení jeho povinností, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Rozhodování v zákonem stanovených či přiměřených lhůtách je považováno za součást práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod; čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech). Neodůvodněné průtahy v řízení je proto nutno hodnotit jako zaviněné porušení povinností soudce a jako

jednání způsobilé nejméně narušit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

Kárně obviněná soudkyně byla zproštěna obvinění ze zavinění neodůvodněných průtahů v případech uvedených v části výroku II. rozhodnutí, neboť doba nečinnosti vzhledem k specifickým okolnostem činnosti soudkyně nedosáhla intenzity průtahu ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

Při úvaze, jaké kárné opatření kárně obviněné soudkyni uložit, hodnotil kárný senát především závažnost tohoto kárného provinění. Uvedené provinění kárný senát shledal závažným, a to vzhledem k počtu věcí, v nichž bylo prokázáno porušení zákonem stanovených povinností, a taktéž vzhledem k délce nečinnosti v jednotlivých věcech. Přitěžující okolností je též, že se kárně obviněná soudkyně jednání dopouštěla, přestože byla navrhovatelem na nedostatky ve své činnosti v minulosti upozorněna. Ve prospěch kárně obviněné soudkyně naopak bylo nutno dle názoru kárného senátu hodnotit, že i navrhovatel ji hodnotí jako odborně schopnou soudkyni, která v minulosti rozhodla vysoký počet věcí, zejména v náročné obchodní agendě, a jedná se o její první případ kárného řízení.

Navrhovatel se domáhal uložení kárného opatření v podobě snížení platu o 20 % na dobu 6 měsíců, kárný senát nebyl tímto návrhem vázán (§ 9 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb.). Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem a s přihlédnutím k tomu, že soudkyně byla v části návrhu zproštěna, kárný senát dospěl k závěru, že prokázanému kárnému provinění kárně obviněné soudkyně odpovídá kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a to snížení platu o 10% na dobu 6 měsíců, počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 2. listopadu 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně kárného senátu